



VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2019)0078

Aluslepingute nende sätete rakendamine, mis käsitlevad parlamendi poliitilist kontrolli komisjoni üle

Euroopa Parlamendi 12. veebruari 2019. aasta resolutsioon aluslepingute nende sätete rakendamise kohta, mis käsitlevad parlamendi poliitilist kontrolli komisjoni üle (2018/2113(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse aluslepingute sätteid, mis käsitlevad Euroopa Parlamendi poliitilist järelevalvet Euroopa Komisjoni üle, eelkõige Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikleid 14, 17 ja 25 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 121, 159, 161, 175, 190, 225, 226, 230, 233, 234, 249, 290, 291, 319 ja 325,
- võttes arvesse ELi lepingu artikli 17 sätteid, millega tehakse komisjonile ülesandeks edendada liidu üldisi huve ja antakse talle monopoolne õigus teha sel eesmärgil asjakohaseid algatusi,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkulepet,
- võttes arvesse 2016. aasta institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet ning 2013. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta,
- võttes arvesse oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu toimimise parandamise kohta Lissaboni lepingu võimalusi kasutades¹,
- võttes arvesse oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsiooni võimalike muutuste ja kohanduste kohta Euroopa Liidu praeguses institutsioonilises ülesehituses²,
- võttes arvesse oma 7. veebruari 2018. aasta otsust Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe läbivaatamise kohta, eriti selle punkte 2 ja 8, kus veel kord kinnitatakse, et esikandidaatide protsessiga on loodud edukas põhiseaduslik ja poliitiline tava, mis peegeldab aluslepingutes ette nähtud institutsioonidevahelist tasakaalu³;

¹ ELT C 252, 18.7.2018, lk 215.

² ELT C 252, 18.7.2018, lk 201.

³ ELT C 463, 21.12.2018, lk 89.

- võttes arvesse oma 16. aprilli 2014. aasta seadusandlikku resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi määrus Euroopa Parlamendi uurimisõiguse kasutamise üksikasjalike sätete kohta, millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni otsus 95/167/EÜ, Euratom, ESTÜ¹, ning võttes arvesse käimasolevaid institutsioonidevahelisi läbirääkimisi,
 - võttes arvesse Euroopa Ombudsmani aruannet komisjoni uue peasekretäri ametisse nimetamise kohta esitatud liidetud kaebuste 488/2018/KR ja 514/2018/KR asjus peetud koosolekute ja dokumentidega tutvumise kohta, ning võttes arvesse Ombudsmani soovitusi nende kaebuste kohta,
 - võttes arvesse oma kodukorda, sealhulgas selle artiklit 52 ning esimeeste konverentsi 12. detsembri 2002. aasta otsuse (mis käsitleb algatusraportite koostamise loa andmise korda) artikli 1 punkti 1 alapunkti e ja 3. lisa,
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit ja eelarvekontrollikomisjoni arvamust (A8-0033/2019),
- A. arvestades, et liidu institutsiooniline raamistik, mis on sätestatud aluslepingutes, annab Euroopa Parlamendile kui liidu seadusandlikule asutusele vastutuse komisjoni poliitilise järelevalve eest;
- B. arvestades, et komisjonilt aru pärimiseks on parlamendi käsutuses mitu vahendit, näiteks umbusalduse avaldamise ettepanek (ELi lepingu artikkel 17 ja ELi toimimise lepingu artikkel 234), võimalus paluda komisjoni presidendil konkreetsele komisjoni liikmele umbusaldust avaldada (Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 118 lõige 10), uurimisõigus (ELi toimimise lepingu artikkel 226), järelevalvepädevus delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide üle (ELi toimimise lepingu artiklid 290 ja 291), õigus esitada suuliselt ja kirjalikult vastatavaid küsimusi (ELi toimimise lepingu artikli 230 teine lõik) ning õigus algatada komisjoni vastu kohtumenetlus seaduslikkuse küsimuses (ELi toimimise lepingu artikkel 263) või komisjoni tegevusetuse korral;
- C. arvestades, et lisaks nendele vahenditele on parlamendil mitu järelevalve korraldamise vahendit, tänu millele saab ta Euroopa poliitilist tegevuskava aktiivselt kujundada;
- D. arvestades, et eelarve on Euroopa Liidu kõige olulisem vahend oma eesmärkide ja strateegiate täitmiseks, ning seetõttu on eelarvekontroll väga oluline;
- E. arvestades, et esikandidaatide (*Spitzenkandidaten*) protsess peegeldab institutsioonidevahelist tasakaalu parlamendi ja komisjoni vahel ning on oluliselt konsolideerinud ja tugevdanud kahe institutsiooni vahelist seost, tuues kaasa komisjoni suurema politiseerituse, mille tõttu peaks suurenema parlamendi järelevalve tema täitevfunktsioonide üle;
- F. arvestades, et ELi lepingu artiklis 17 on sätestatud, et komisjoni presidendi valib parlament ELi riigipeade ja valitsusjuhtide ettepaneku alusel ning võttes arvesse Euroopa Parlamendi valimiste tulemusi ja konsultatsioone parlamendiga; arvestades, et ELi lepingu artiklis 17 on samuti sätestatud, et juhul, kui Euroopa Parlament lükkab esitatud kandidaadi tagasi, tuleks järgida sama korda, kaasa arvatud parlamendiga konsulteerimine;

¹ ELT C 443, 22.12.2017, lk 39.

- G. arvestades, et kõik volinikukandidaadid osalevad enne volinike kolleegiumis ametisse nimetamist kuulamisel, ja arvestades, et oma volituste kohaselt võib parlament volinikukandidaatide ametisse nimetamisele eelnenud kuulamiste ajal esitatud kohustused ja prioriteedid läbi vaadata, sealhulgas hinnata, kas kandidaatide isiklik taust võimaldab neid ametikohaga kaasnevaid kohustusi täita;
- H. arvestades, et aluslepingutega antakse parlamendile õigus teha umbusalduse avaldamise ettepanek komisjoni kui terviku vastu, kuid mitte avaldada umbusaldust komisjoni üksikutele liikmetele;
- I. arvestades, et hoolimata volinike kolleegiumi kollektiivsest vastutusest peaks parlament tagama tulemusliku poliitilise järelevalve iga voliniku individuaalse töö üle;
- J. arvestades, et hiljutine komisjoni uue peasekretäri ametisse nimetamine tekitas tõsiseid kartusi seoses komisjoni kõrgemate ametnike rolli ja nende poliitilise mõjuga;
- K. arvestades, et komisjoni uue presidendi ja uute liikmete ametisse nimetamisel 2019. aastal tuleks komisjoni peasekretäri ametikoha täitmisel kasutada uut, reeglitele vastavat korda;
- L. arvestades, et komisjonil on aluslepingutega sätestatud kohustus esitada parlamendile korrapäraselt järgmised aruanded: igal aastal liidu üldise tegevuse kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 249); iga kolme aasta tagant diskrimineerimiskeeldu käsitlevate sätete ja liidu kodakondsuse kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 25); majanduspoliitika mitmepoolse järelevalve tulemuste kohta (ELi toimimise lepingu artikli 121 lõige 5); iga kolme aasta tagant sotsiaalpoliitikas tehtud edusammude kohta (ELi toimimise lepingu artiklid 159 ja 161); iga kolme aasta tagant majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamisel tehtud edusammude kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 175); igal aastal liidu uurimistegevuse kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 190); igal aastal pettusevastase võitluse kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 325); kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonidega peetavate läbirääkimiste käigu kohta (ELi toimimise lepingu artikkel 207);
- M. arvestades lisaks, et teiseste õigusaktide vallas on komisjoni ülesandeks läbi vaadata ja hinnata eri direktiive ja määrusi ning anda aru oma järelduste kohta;
- N. arvestades, et Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppe vastuvõtmisega anti parlamendile suurem võimalus kujundada seadusandlikku tegevuskava, mille komisjon igal aastal komisjoni tööprogrammis esitab;
- O. arvestades, et alates Lissaboni lepingu vastuvõtmisest on parlament muutunud eelarve valdkonnas tõeliseks kaasseadusandjaks ja tema kohustuste hulka kuulub anda komisjonile liidu eelarve täitmise kohta heakskiit;
- P. arvestades, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist on parlament laiendanud oma mõju ELi välispoliitika järelevalvele, sest ta sai volitused anda nõusolek rahvusvaheliste lepingute sõlmimiseks ning seega õiguse saada komisjonilt selliste lepingute alaste läbirääkimiste kõigis etappides kohest ja täielikku teavet (ELi toimimise lepingu artikkel 218, ELi lepingu artikkel 50);
- Q. arvestades, et tingimused, mille alusel toimusid läbirääkimised Ühendkuningriigiga seoses Ühendkuningriigi väljaastumisega Euroopa Liidust, olid läbirääkimiste

läbipaistvuse ja parlamendi kaasamise mõttes eeskujulikud;

- R. arvestades, et parlamendi järelevalveõiguse ulatus erineb delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide puhul palju; arvestades, et parlamendil on õigus delegeeritud õigusaktile veto panna ja/või delegeerimine tühistada, kuid rakendusaktide puhul on tema mõju palju väiksem;
- S. arvestades liidu praegust institutsioonilist struktuuri ja seda, et aluslepingutes täitevvõimu täpse määratluse puudumine muudab ELi täitevvõimu kontseptsiooni keeruliseks ning Euroopa, riigi ja piirkonna tasandi vahel hajutatuks;
- T. arvestades, et Euroopa Parlamendi ning riiklike ja piirkondlike parlamentide tihedam koostöö kooskõlas nende vastava põhiseadusliku pädevusega ja vastavalt ELi lepingu artikli 10 lõikele 2 on vältimatu täitevfunktsioonide parlamentaarse kontrolli küsimuse lahendamiseks seoses Euroopa õigusaktide rakendamisega;
- U. arvestades, et läbipaistvus ja Euroopa Parlamendi tugev kaasamine Ühendkuningriigiga toimunud läbirääkimistesse on avaldanud positiivset mõju nende tulemustele, luues usalduse ja ühtsuse õhkkonna, ning seetõttu peaks see olema eeskujuks tulevastele rahvusvahelistele läbirääkimistavadele;

Peamised järeldused

1. tuletab meelde, et ELi asutuste kontroll on Euroopa Parlamendi üks peamisi ülesandeid ning komisjoni aruandekohustus Euroopa Parlamendi ees on ELi toimimise ja sisemise demokraatliku kontrolli aluseks olev põhimõte;
2. usub, et parlament ei kasuta täielikult ära kõiki tema käsutuses olevaid täitevvõimu poliitilise kontrollimise vahendeid, seda mitmel põhjusel, millest mõni tuleneb liidu institutsioonilisest struktuurist ja teised on näiteks muutuva institutsioonidevahelise dünaamika tulemus, mistõttu on mõnda vahendit keeruline kohaldada või ei ole nende kohaldamine piisavalt tulemuslik;
3. tunnustab esikandidaatide protsessi potentsiaali ja edukat rakendamist, mille tulemusel on kõigil Euroopa kodanikel komisjoni presidendi valimisel otsene sõnaõigus, kui nad hääletavad nimekirja poolt, mille eesotsas on nende eeliskandidaat; toetab seetõttu kindlalt selle tava jätkumist tulevastel Euroopa Parlamendi valimistel ning innustab kõiki poliitilisi jõude selles protsessis osalema;
4. tuletab meelde, et esikandidaatide protsessi tulemusel parlamendi ja komisjoni vahel loodud tugevam poliitiline seos ei tohiks parlamendi järelevalvet komisjoni üle leebemaks muuta;
5. tuletab meelde, et aluslepingutes sätestatud umbusalduse avaldamise künnise eesmärk on jätta selle vahendi tõhus kasutamine tõsisteks juhtudeks; tunnustab, et nagu ka enamikus parlamentaarsetes demokraatias, toimib umbusalduse avaldamise võimalus peamiselt heidutusena; teeb sellegipoolest ettepaneku uurida aluslepingute tulevase muutmise kontekstis võimalust künnist mõõdetult madalamaks muuta, säilitades aluslepingutes ette nähtud institutsioonilise tasakaalu;
6. juhib tähelepanu, et komisjoni politiseerimine on Lissaboni lepinguga tehtud muudatuste otsene tagajärg; märgib, et need muudatused ei hõlmanud sätete vastuvõtmist, mis võimaldaksid komisjoni üksikliikmetelt aru pärida;

7. peab äärmiselt kahetsusväärseks asjaolu, et Euroopa Ombudsmani sõnul ei järginud komisjon oma peasekretäri ametisse nimetamisel asjakohaste reeglite sisu ega mõtet;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et aluslepingutes ei esitata ELi täitevvõimu selget määratlust ja et eri poliitikavaldkondades vastutavad eri institutsioonid, sõltuvalt sellest, kas poliitikavaldkonnad kuuluvad jagatud pädevusse või liidu ainupädevusse;
9. peab vajalikuks luua tõeliselt kahepoolne seadusandlik süsteem, mis hõlmab nõukogu ja parlamenti ja kus komisjon tegutseb täitevasutusena;
10. juhib tähelepanu sellele, et parlamendi rolli täitevvõimu üle järelevalve tegemisel täiendab riikide parlamentide samasugune pädevus kontrollida oma täitevvõimu esindajaid Euroopa küsimustega tegelemisel; on seisukohal, et selline aruandekohustus on liikmesriikide parlamendikodade rolli alus Euroopa Liidus;
11. on seisukohal, et parlamendi kontrolli teostamine täitevvõimu üle ELi lepingu artikli 14 kohaselt on muudetud keerukaks, mõnikord lausa võimatuks, sest puudub liidu pädevusvaldkondade selge loend ning võimupädevus on Euroopa, riigi ja piirkondliku tasandi vahel mitmekihiliselt jaotatud;
12. tuletab meelde, et aluslepingutega ei anta Euroopa Ülemkogule ühtegi seadusandlikku funktsiooni ega seadusandlike algatuste tegemise õigust; peab murettekitaavaks, et viimastel aastatel on Euroopa Ülemkogu võtnud aluslepingute sisu ja mõttega vastuollu minnes vastu arvukalt olulisi poliitilisi otsuseid väljaspool aluslepingute raamistikku, jättes need otsused seega tegelikult parlamentaarse järelevalve alt välja ning kahjustades demokraatlikku vastutust, mis on selliste Euroopa poliitikavaldkondade puhul hädavajalik;
13. tuletab meelde, et aluslepingutega antakse parlamendile iga-aastase eelarvemenetluse ja eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse kaudu olulised poliitilise kontrolli volitused;
14. tuletab meelde, et eelarve täitmisele heakskiidu andmine on iga-aastane poliitiline menetlus, millega tagatakse demokraatlik järelkontroll Euroopa Liidu eelarve rakendamise üle komisjoni poolt tema vastutusel ja koostöös liikmesriikidega;
15. juhib tähelepanu sellele, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus on osutunud oluliseks vahendiks, millel on olnud positiivne mõju ELi eelarvesüsteemi arengule, finantsjuhtimisele, tegevuskava kujundamisele ja ELi poliitika määratlemisele ja rakendamisele, aidates samas kaasa parlamendi poliitilise mõju suurendamisele;
16. rõhutab, et ELi toimimise lepingu artikliga 318 lisatakse eelarve täitmisele heakskiidu andmisele uus vahend: liidu rahanduse tulemuspõhine hindamine;
17. märgib murega, et parlamendil ei ole kasutada ühtegi tegelikku õiguslikku sanktsiooni, kui ta otsustab komisjonile eelarve täitmisele heakskiitu mitte anda; on siiski arvamusel, et eelarve täitmisele heakskiidu andmata jätmine on tugev poliitiline signaal, kuna see tähendab, et Euroopa Parlament ei ole piisavalt veendunud komisjoni aruandekohustuse täitmisel, ning seetõttu ei tohiks komisjon jätta sellele vastamata, vaid peaks võtma konkreetsed järelmeetmed olukorra parandamiseks;
18. peab kahetsusväärseks asjaolu, et nõukogu poolse lojaalse koostöö puudumise tõttu ei

ole võimalik nõukogu eelarvet kontrollida institutsiooni eelarve täitmisele heakskiidu andmise institutsionaalse tava kaudu, ning selle olukorraga rikutakse raskelt aluslepingutes kehtestatud kohustusi, mille kohaselt parlament peab kontrollima kogu liidu eelarvet;

19. selleks et laiendada parlamendi volitusi eelarvekontrolli valdkonnas kogu liidu eelarvele, teeb ettepaneku alustada läbirääkimisi nõukogu, komisjoni ja parlamendi vahel, et tagada parlamendile õigus saada teavet nõukogu poolse eelarve täitmise kohta kas otse või komisjoni kaudu ning et nõukogu vastaks parlamendi kirjalikele küsimustele ja võtaks osa oma eelarve täitmist käsitlevatest kuulamistest ja aruteludest; on seisukohal, et kui need läbirääkimised ebaõnnestuvad, peaks Euroopa Parlament andma heakskiidu ainult komisjoni eelarve täitmisele ning lisama üldisele eelarve täitmisele heakskiidu andmisele eraldi resolutsioonid liidu eri institutsioonide, organite ja asutuste kohta, tagades sellega, et ühtegi ELi eelarve jagu ei rakendata nõuetekohase kontrollita;
20. tuletab meelde, et institutsioonid ei ole veel täitnud oma kohustust kehtestada delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kasutamise eristamise piiritlemiskriteeriumid, kuigi institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe on parandanud delegeeritud õigusaktide menetluse läbipaistvust;
21. tuletab meelde, et kooskõlas finantsmääruse artikliga 247 peab komisjon edastama järgmise eelarveaasta 31. juuliks parlamendile integreeritud finants- ja vastutusaruannete kogumi, mis hõlmab eelkõige lõplikke konsolideeritud aruandeid, iga-aastast haldus- ja tulemusaruannet ja liidu rahanduse hinnangut, mis põhineb saavutatud tulemustel, millele on viidatud ELi toimimise lepingu artiklis 318; rõhutab, et iga-aastane haldus- ja tulemusaruanne peaks sisaldama hinnangut kõigi ennetus- ja parandusmeetmete kohta, mida on võetud, et rahastamist ei ohustaks korrupsioon või huvide konfliktid;

Soovitused

22. soovib ühendada komisjonilt arupärimise vahendid järelevalve korraldamise vahenditega, et mõlema vahendi mõjusust suurendada;
23. nõuab Euroopa Parlamendi seadusandlike volituste ja järelevalveõiguste tagamist, konsolideerimist ja tugevdamist, kaasa arvatud institutsioonidevaheliste kokkulepete abil ning vastava õigusliku aluse kasutamise kaudu komisjonis;
24. peab vajalikuks, et parlament reformiks oma töömeetodeid, et tugevdada komisjoni üle poliitilise kontrolli funktsioonide täitmist;
25. kutsub komisjoni üles ELi toimimise lepingu artikli 225 alusel esitatud parlamendi seadusandlike algatusi tõsisemalt kaaluma; kutsub komisjoni järgmist presidenti üles kohustuma seda eesmärki täitma ja tunneb heameelt esikandidaatide vastavate avalduste üle; soovib, et rohkem algatusi viiks seadusandlike ettepanekuteni; tuletab meelde, et kooskõlas institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkuleppe artikliga 10 peab komisjon liidu õigusaktide ettepanekute taotlusi viivitamata ja üksikasjalikult kaaluma;
26. avaldab komisjonile tunnustust positiivsete järelemeetmete võtmise eest soovituste suhtes, mille Euroopa Parlament esitas oma 16. veebruari 2017. aasta resolutsioonis

Euroopa Liidu toimimise parandamise kohta Lissaboni lepingu võimalusi kasutades;

27. on seisukohal, et kuigi parlamendil ei ole praegu aluslepingute kohaselt ametlikku õigust teha seadusandlikke algatusi, tuleks tõsiselt kaaluda võimalust anda tulevase aluslepingute muutmise korral talle seadusandliku algatuse õigus;
28. ergutab parlamentaarse kontrolli alaste parimate tavade vahetamist riikide parlamentide vahel, näiteks korraldades korrapäraselt arutelusid asjaomaste ministrite ja riigi parlamendi erikomisjonide vahel enne ja pärast nõukogu istungeid ning volinikega sobival viisil ja sobiva ajavahemiku jooksul, samuti Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide kohtumisi; julgustab korraldama institutsioonide ametnike ja fraktsioonide töötajate korrapäraseid vahetusi Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide, Euroopa Regioonide Komitee ja liikmesriikide seadusandliku pädevusega piirkondade haldusasutuste vahel;
29. usub, et iga-aastase Euroopa nädala korraldamine võimaldaks Euroopa Parlamendi liikmetel ja Euroopa Komisjoni volinikel, eriti klastrite eest vastutavatel asepresidentidel külastada kõiki liikmesriikide parlamente, et arutada ja selgitada Euroopa tegevuskava koos parlamendiliikmete ja kodanikuühiskonna esindajatega; on arvamusel, et see algatus tugevdaks Lissaboni lepinguga nõutavat komisjoni demokraatlikku aruandekohustust;
30. kutsub parlamenti üles tugevdama oma suutlikkust kontrollida delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide koostamist ja rakendamist;
31. kiidab heaks jõupingutused, mida kolm institutsiooni praegu teevad, et kehtestada selged piiritlemiskriteeriumid delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kasutamise eristamiseks; nõuab, et need kriteeriumid kohaldataks võimalikult kiiresti;
32. ergutab riiklikke parlamente ja asjakohasel juhul ka piirkondlikke parlamente suurendama oma suutlikkust kontrollida oma täitevasutusi, kui need teevad otsuseid või esitavad õigusnormide ettepanekuid Euroopa õigusaktide rakendamiseks või delegeerimiseks;
33. peab aluslepingute tulevasel muutmisel vajalikuks parandada vahendeid, mille abil pärida aru üksikvolinikelt kogu nende ametiaja vältel, võttes aluseks Euroopa Parlamendi ja Euroopa Komisjoni suhete raamkokkuleppes olevad mõnevõrra piiratud sätted;
34. kutsub komisjoni ja nõukogu üles kooskõlas lojaalse koostöö põhimõttega alustama poliitilist dialoogi parlamendi ettepaneku üle võtta vastu määrus uurimisõiguse kohta, et anda parlamendile tõhusad volitused, mis võimaldaksid tal kasutada seda parlamentaarset põhivahendit täitevvõimu kontrollimiseks, mis on vältimatu kõigis maailma parlamentaarsetes süsteemides;
35. on veendunud parlamendi esitatud küsimuste kui kontrollivahendi kasulikkuses; peab seetõttu vajalikuks põhjalikult hinnata nii komisjoni parlamendiliikmete küsimustele antud vastuste kvaliteeti kui ka parlamendiliikmete esitatud küsimuste arvu ja kvaliteeti;
36. peab infotundi täitevvõimu üle parlamentaarse järelevalve tegemise oluliseks elemendiks; palub esimeeste konverentsil infotund kodukorra artikli 129 kohaselt uuesti täiskogu päevakorda lülitada;

37. kutsub taas kord komisjoni üles oma peasekretäri, peadirektorite ja direktorite ametisse nimetamise haldusmenetlusi läbi vaatama eesmärgiga tagada täielikult, et suurimat läbipaistvust kasutades ja võrdseid võimalusi pakkudes valitakse parimad kandidaadid;

o
o o

38. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide parlamentidele ning Euroopa Regioonide Komiteele.